CAMPIONII BALCANICI DIN 1946, PENTRU PRIMA OARĂ IN BUCUREŞTI

Reprezentanţi ai eroicului popor albanez, fiţi bine veniţi pe pământul ţării noastre!

(Urmare din pagina 1-a)

cari alcătuesc o echipă luptând în orice moment pentru culorile naţionale.

Oriunde au fost, în orice sport ei au cucerit simpatiile generale şi suntem siguri că la Bucureşti, învingători sau învinşi vor fi centrul aplauzelor tuturor spectatorilor.

Valoarea echipei albaneze

LA NOI s'a vorbit mult despre ceeace înseamnă o echipă în sensul figurat al cuvântului. Adică acea entitate din toate punctele de vedere. 11 jucători la care nu există divergenţă în opinie, între care ori ce element afară de prietenie absolută nu poate exista. Veţi spune că numai cu atât nu se poate juca fotbal, dar vă răspundem că football fără spirit de echipă şi fără conştiinţa misiunei mai ales când este vorba de o reprezentativă naţională nu poate exista. Prin această prismă, adversarii noştri de Duminică au o valoare absolută şi necontestată. Dar în afară de aceasta ei alcătuesc şi un unsprezece valoros din punct de vedere al soccerului pe care-l practică.

Campioni balcanici, învingătorii C.F.R. Timişoara

In 1946 albanezii au limit football balcanic şi european cu o performanţă excepţională. AU REU-

BACUT (RPR)

ŞIT SA CASTIGE TITLUL DE CAMPIONI BALCANICI după ce în anul 1947, albanezii nu au mai repetat această performanţă, dar au reuşit pe tărâm internaţional şi alte rezultate semnificative.

In acest sens este cazul să remarcăm victoriile repurtate asupra CFR Timişoara, care la acea dată reprezenta adevărata sa valoare în football şi care nu a putut totuşi reuşi o singură victorie. Dar şi din acest punct de vedere, există o semnificaţie.

Eşecul budapestanilor la Tirana

ULTIMA MARE VICTORIE a football-ului albanez este de dată recentă au învins toate ţările participante cu excepţia Jugoslaviei care a câştigat cu un punct diferenţă 2-1.

Victoria aceasta din 1946 este foarte semnificativă pentru jocul echipei albaneze. Vom vedea puţin mai jos ce concluzii se pot trage. *tă când echipa Budapestei a plecat*

PARAPANI (Albania)

învinsă. Unii afirmă că acolo nu a fost cea mai bună echipă a oraşului însă chiar aşa fiind, Budapesta poate da în orice moment două echipe care să fie de valoare foarte apropiată, dacă nu egală. Noi cunoaştem footballul maghiar şi înfrângerea nu are altă explicaţie decât printr'un foarte bun joc al echipei Tirana.

Mai întâi de toate, omogenitate

ECHIPA ALBANIEI este omogenă.

Jucătorii sunt aproape toţi din formaţiile Tiranei şi în timpul liber, acei care alcătuesc echipa naţională albaneză se pot antrena sub conducerea antrenorului Federaţiei Albaneze de specialitate. Desigur că prin acest fapt, câştigă foarte mult în omogenitate, iar prin permanentele antrenamente, echipa naţională ajunge la un moment dat să se confunde cu o echipă de club.

Tirana este un oraş mic. In fiecare zi jucătorii sunt în permanent contact, se cunosc, sunt prieteni, lucrează la servicii împreună. Iată deci omogenitatea de echipă şi o omogenitate sufletească a adversarilor noştri. Şi nimeni nu poate contesta că acest factor nu contează enorm în balanţa unei întâlniri football istice.

Apoi o condiţie „drăcească"

JUCATORII sunt atleţi. Unul din ei care nu face deplasarea, BEGEIA era cel mai bun alergător pe o sută de metri. Cu toţii fac antrenamente atletice, au nerv şi o condiţie fizică ul toare. Posibilităţile lor în acest domeniu sunt extraordinare. Termină matchul mai bine decât cum l-au început.

Ei nu ştiu ce înseamnă demoralizare

AM AVUT OCAZIA să asist la matchul ultim între România şi Albania disputat la Tirana. România a câştigat categoric cu 4—0. Goalurile au căzut, mai ales primul, după o dominare albaneză de 20 minute în care dacă n'ar fi fost Lăzăreanu în poartă nu ştiu care era rezultatul final. Atunci am văzut că albanezii nu cunosc momentele psihologice, critice, sau aşa numitele perioade în care echipa „cade". Demoralizare nu există. La 4—0 ei luptau pentru goal ca la 0—0. Duc matchul în aceiaşi trenă din minutul prim până la cel final.

FAGU (Albania)

Este matchul dinainte jucat?

FARA INDOIALA că nu, după cum tot aşa nu se poate contesta faptul că suntem în avantaj. După 4—0 şi pe teren propriu acea faimoasă şansă a hârtiei ne aparţine. Footballul este însă bucluca. Nu trebue să uităm că am învins Polonia cu 2—1 la Varşovia şi la Bucureşti nu am reuşit să realizăm decât un draw. Se poate spune şi atunci că există o diferenţă de valoare după cum acea afirmaţie poate fi şi acum reactualizată. Şi atunci este bine să privim matchul sub toate aspectele, să-l gândim din punct de vedere al footballului şi să vedem cum putem realiza victoria.

Ce fel de adversari avem

FOOTBALLUL NOSTRU, cu mici excepţii este WM-ist, sistem pe care îl însuşeşte şi echipa noastră naţională pe deplin. Scheletul ITA-ei asigură practica acestui sistem cu prisosinţă. Dar adversarii noştri nu

FARMATI (RPR)

sunt deloc adepţii acestui sistem. Este foarte puţin probabil că între timp, este aproape un an de atunci, se vor fi adaptat credinţei lui Chapman. Aşa cum jucau atunci se putea clasifica în sistemul clasic, un joc ofensiv şi defensiv purtat într'o alură infernală.

Ori cu asemenea adversari este extrem de greu de jucat. Înaintea matchului dela Tirana, jucătorii noştri se pregăteau să marcheze fundaşul extrema, stopperul pe centru înaintaş, dar s'au lăsat curând păgubaşi fiindcă albanezii nu respectau întru nimic aceste reguli. Astfel se explică acele 20 minute de la început în care gazdele au dominat categoric, ca apoi jucătorii noştri să poată intra în joc şi să obţină revanşa în mod strălucit.

Aceeaşi ca în 1946

ECHIPA ALBANIEI care se prezintă Duminică nu diferă decât foarte puţin de aceia din 1946 şi 1947. Pe când la noi, din echipa anului 1946 mai sunt doi jucători: Petchowski şi Marian, iar din aceea a anului 1947 aceştia doi plus Băcuţ. Şi aci se poate vorbi de o constantă în formaţie care adaugă la omogenitatea adversarilor noştri.

Pe când noi schimbăm 8 jucători, albanezii numai unul.

Cum jucăm împotriva Albaniei?

Din cele relatate până în prezent reiese clar prin ce prezintă valoare teamul albanez. Aci trebue să accentuăm asupra condiţiei fizice şi să dăm un exemplu. In anul 1946,

FAŢĂ'N FAŢĂ

ROMANIA

Sadowsky
Vass — Farmati
Băcuţ — Pall — Petschowsky
Marian — Stibinger
Covaci — Bonyhadi — Bădescu

Mirashi — Borici — Parapani
Biciaku — Cavaja
Shayniri — Fagu — Llambi
Spahiu — Dibra
Poselli

ALBANIA

*

D. STOIANOFF

ARBITRUL MATCHULUI ROMÂNIA—ALBANIA SOSEŞTE ASTĂZI

F.R.F.A. a primit eri o telegramă dela Sofia prin care este incunoştiinţată că arbitrul jocului România — Albania, d. STOIANOFF, soseşte astăzi dimineaţă la Giurgiu. Ceeace înseamnă că după amiază d. STOIANOFF va fi în Capitală.

anul consacrării echipei albaneze, terenul dela Tirana a fost complect desfundat. Pe acest fel de teren, o

TELITI (Albania)

echipă de condiţie, de elan, joacă mai greu, în schimb una tehnică poartă balonul mai cu uşurinţă deşi pasele cu laful sunt foarte greu de întrebuinţat. Totuşi, echipa Albaniei nu a cunoscut asemenea uzură în matchul cu România şi deşi pe acest teren se luptă greu, a fost mereu peste adversar şi goalul lui Borici a adus victoria.

Acestei condiţii fizice excepţionale acestui joc de elan debordant, ce trebue să-i opunem. Desigur o echipă tehnică. Aşa spune orice îndreptar footballistic. Intervine însă o di-

STIBINGER (RPR)

lemă. Oare echipa Budapestei nu a fost una de factură, tehnică, nu a opus acest element şi totuşi a pierdut cu 3—1? Şi atunci?

Răspunsul nu este greu

Intr'o asemenea situaţie cu o echipă de tehnicieni, *"mingea se joacă la picior"*. Expresia tipic footballistică vrea să spună că mingia trebue trimisă la piciorul colegului de echipă, adică la om ci nu în locul unde trebue să se găsească el. Dece? Pentru economie de forte, pentru un joc de uzură al adversarului. Nu mai aşa putem face faţă fiindcă trebue să ţinem seamă că jucătorii noştri se găsesc la sfârşit de campionat şi cupă, după matchuri grele.

Este probabil că tot aşa a gândit şi Comitetul Federal când a preferat pe Stibinger şi Mercea.

Dar un asemenea joc nu implică o aplicare strictă a celor de mai sus. Desigur că există variaţiuni pe această temă şi una ar fi ca ea să fie schimbată în cazul unei dominări categorice, cealaltă ca nu cumva să nu fim surprinşi şi să primim un goal înainte. In orice caz nu trebue să aplicăm tactica adversarului. Ipoteza aceasta este exclusă de fapt prin însăşi sistemele diferite le joc ale echipelor.

Reapare Borici

DACA IN 1947 la Tirana ar fi jucat şi Borici, poate rezultatul nu ar fi fost 4—0. Talentatul centru înaintaş ar fi redus din handicap însă în niciun caz nu putea aduce victoria echipei sale. Faptul că el, autorul goalului din 1946 reapare în formaţie constitue pentru echipa Albaniei un reviriment categoric. Borici este unul din cei mai buni, dacă nu cel mai bun.

Două extreme periculoase şi rapide

ATACUL ALBANIEI posedă două extreme foarte rapide, faţă de care Vass şi Farmati sunt jucătorii cu cea mai grea misiune. In special se detaşează Parapani, cel mai rapid jucător de football din echipă. In ceeace priveşte atacul, aceşti trei jucători, Parapani, Borici şi Mirashi sunt de anihilat. Să sperăm că jucătorii noştri vor fi la înălţime şi că punctul forte al adversarilor va fi bine păzit. In fond mai puţine goaluri sau chiar de mai puţine goaluri i sau chiar deloc. Este condiţia primă pentru un match pe care vrem să-l câştigăm. Un mucalit ar spune pe drept cuvânt: *„şi să marchezi un goal mai mult decât adversarul"*.

Acestea sunt preliminariile

matchului România—Albania, cel de al treilea în cadrul JOCURILOR BALCANICE ŞI ALE EUROPEI CENTRALE şi primul inter- tări

VASS (RPR)

pe care îl susţine echipa României în anul 1948.

Nu mai avem altceva de spus decât: SUCCES BAIEŢI!

Aurel Neagu

Albanezii

POSELLI (portar), 25 ani, contabil, 7 ori internaţional, joacă în echipa 17 Noembrie.

SPAHIU (fundaş), 25 ani, prof ed. fiz., 6 ori internaţional, joacă la 17 Noembrie.

DIBRA (fundaş), 27 ani, militar, 7 ori internaţional, Partizan.

LLAMBI (half), 30 ani, militar, 7 ori internaţional, Partizan.

FAGU (half centru), 27 ani, slt., 6 ori internaţional, Partizan.

SHAQUIRI (half), 23 ani, militar, Partizan.

PARAPANI (extr. dr.), 22 ani, militar, 7 ori internaţional, Partizan.

KAVAJA (int. dr.), 24 ani, funcţionar, 4 ori internaţional, Skutari.

BORICI (centru înaintaş), 26 ani, funcţionar, 7 ori internaţional, Skutari.

BICAKU (int. stânga), 25 ani, militar, 7 ori internaţional, Partizan.

MIRASHI (extr. st.), 23 ani, funcţionar, 3 ori internaţional, Skutari.

REZERVE: BONATI, 22 ani, militar, 2 ori internaţional, Partizan; DJINALI, 21 ani, militar, Partizan; FAKJA, 30 ani, militar, 3 ori internaţional, Partizan: BORICI B., 25 ani, învăţător, 17 Noembrie.

1946: ALBANIA
1947: UNGARIA
1948: POLONIA
DEOCAMDATĂ...

PENTRUCA ŞTIM că va interesa, iată clasamentele finale ale primelor două ediţii ale Jocurilor Balcanice de football:

1946

1. Albania	3	2	0	1	6:4 4
2. Jugoslavia	3	2	0	1	6:5 4
3. România	3	1	1	1	4:4 3
4. Bulgaria	3	0	1	2	4:7 1

1947

1. Ungaria	4	4	0	0	18:3 8

BORICI (Albania)

2. Jugoslavia	4	3	0	1	11:7 6
3. România	4	2	0	2	8:8 4
4. Bulgaria	4	1	0	3	5:14 2
5. Albania	4	0	0	4	2:13 0

Şi acum, clasamentul J. B. E. C. (Jocurile Balcanice şi ale Europei Centrale), după primele 2 matchuri (Bulgaria—Polonia 1—1 şi Polonia—Cehoslovacia 3—1):

1. Polonia	2	1	1	0	4:2 3
2. Bulgaria	1	0	1	0	1:1 1
3. Ungaria	0	0	0	0	0:0 0
4. Jugoslavia	0	0	0	0	0:0 0
5. România	0	0	0	0	0:0 0
6. Albania	0	0	0	0	0:0 0
7. Cehoslovacia	1	0	0	1	1:3 0

Aşadar, din capul locului avantaj pentru Polonia care a călcat cu dreptul la debutul său în noua competiţie. Nu se ştie ce modificări vor aduce matchurile următoare, dar e cert că aspectul acestui clasament se va schimba odată cu intrarea în arenă a echipelor Ungară, Jugoslavă şi Română.

«ORDINEA DE ZI» DELA 2 MAI DIN GIULEŞTI

ORA 12,45: ARSENAL (SIBIU) — VITROMETAN (MEDIAŞ). HANDBALL FEMENIN.
ORA 14,10: CRAIOVA — MEDIAŞ. — FINALA CUPEI NAŢIONALE A JUNIORILOR.
ORA 16,20: CFR B — CFR B. — MATCH DE PITICI DEMONSTRAŢIE.
ORA 17,15: ROMANIA — ALBANIA.

Cum a fost...

...ROMÂNIA-ALBANIA IN 1946 ŞI 1947

INTALNIREA ROMANIA-ALBANIA nu are un istoric prea mare şi nici un palmares bogat. Doar două jocuri la activ: în schimb numărul prea mic compensează printr'o prietenie pe care — altă dată — nici 50 de matchuri n'o puteau realiza.

Aşa dar, Duminică selecţionatele naţionale ale celor două ţări democrate se găsesc faţă în faţă pentru a treia oară în decurs de doi ani.

Prima întâlnire

...s'a produs în Octombrie 1946 la Tirana, teatrul primei ediţii a Jocurilor Balcanice de football puse pe noui şi sănătoase temelii.

Acolo, pe stadionul Kemal Stafa, în faţa a peste 20.000 de spectatori, pe ploaie şi teren desfundat mica Albanie a reuşit o performanţă cât sufletu-i de mare: a câştigat printr'o lovitură liberă dela cca 25 m., executată de Borici, finala campionatului. Şi învinsul era favorit. Dar România a pierdut cu 1—0 (0—0) în ciuda eforturilor depuse, în ciuda superiorităţii sale tehnice şi tactice, în faţa elanului şi vitalităţii jucătorilor albanezi.

In 1946 Albania şi-a înscris numele în palmaresul învingătorilor Jocurilor Balcanice cu echipe:

Poselli — Dibra, Spahiu — Facchia, Llambi, Cavaia — Parapani, Telliti, Borici, Biciaku Mirasbi.

LLAMBI (Albania)

Iar România i-a opus un team plin de sonoritâţi.

Lăzăreanu — Ritter, Negrescu — Simatoc, Meszaros, Petschowsky — Farcaş, Marian, Spielman, Reuter, Coracu.

Revanşa tot la Tirana

PESTE UN AN în Iulie 1947, echipa României a jucat din nou la Tirana şi tot în cadrul Jocurilor Balcanice.

De data aceasta, echipa României şi-a luat o netă revanşă învingând cu 4—0 (2—0) prin punctele marcate de FARCAS (3) şi COVACI (CFR T).

In acest joc adversarii au alinlat formaţiile:

ROMANIA: Lăzăreanu — Ritter, Novac — Băcuţ, Mări, Petschowsky-Farcaş, Marian, Covaci, Dumitrescu (Moisescu), Reuter.

ALBANIA: Bonatti (Poselli) — Dibra, Spahiu — Llambi, Cavaja, Facchia — Parapani, Teliti, Begria, Biclacu Mirashi.

Acesta-i tot istoricul.

Dacă veţi reciti formaţiile de mai sus şi le veţi compara cu cele de Duminică, veţi constata că, în timp ce dintre români doar PETCHOWSKY şi MARIAN joacă pentru a treia oară contra Albaniei, în echipa albaneză figurează nu mai puţin de 8 cari înfruntă din nou teamul nostru.

Albanezii sunt optimişti

ERI, LA ORA PRANZULUI, a sosit în Capitală, venind cu avionul dela Timişoara, echipa de football reprezentativă a Albaniei. Selecţionata naţională albaneză a zăbovit o noapte la Timişoara, pentru a se reface de pe urma voiajului.

Oaspeţii au fost întâmpinaţi la aeroport de d-nii: av. PLOMARITIS, în numele Organizaţiei Sportului Popular, COSTINAŞ în numele Secţiei centrale de Educaţie Fizică şi Sport din CGM, I. ŞICLOVAN şi prof. STIHI, din partea FRFA şi I. SEINESCU din partea presei sportive din Capitală.

Formaţia albaneză a fost condusă la hotel Ambasador, unde a fost cazată. Pe aeroport, d. av. PLOMARITIS a urat bun venit echipei albaneze, subliniind faptul că este prima oară când o formaţie albaneză vizitează ţara noastră.

Au răspuns din partea oaspeţilor d-nii: PANDI ALABASI conducătorul caravanei şi ADEM KARAPICI, antrenorul echipei naţionale. Ambii au arătat extrema lor satisfacţie pentru felul cum au fost întâmpinaţi pe teritoriul românesc, chiar dela graniţă. Intr'adevăr, încă dela Jimbolia oaspeţii au fost primiţi de reprezentanţi ai sectorului de football de Vest, prin d-nii ing. SAVI şi LUGA, iar la Timişoara au fost oaspeţii regionalei OSP şi comisiei locale.

Caravana albaneză se compune din 17 persoane adică 2 conducători: PANDI ALABASI, responsabil technic al organizaţiei sportive albaneze şi ADEM KARAPICI antrenor, — şi 15 jucători.

Pe teren va fi aliniată următoarea formaţie: POSELLI, DIBRA, SPAHIU, LLAMBI, FAGU, SHAKIRI, PARAPANI KAVAJA, BORICI L., BICAKU, MI-

MIRASHI (Albania)

RASHI. Rezerve: BONATI, BORICI B., DJINALI, FAKJA.

Vorbind cu d. PANDI ALABASI, acesta ne-a declarat că este satisfăcut de primire, care a depăşit uzanţele obişnuite, fapt care dovedeşte încă odată mai mult legătura trainică existentă între sportivii unor popoare cu democraţie populară. De altfel d-sa este convins că indiferent de rezultatul matchului, evoluţia echipei albaneze pe un stadion al Capitalei noastre, va reuşi să întărească şi mai mult identitatea de interese şi simpatia reciprocă dintre popoarele român şi albanez.

In ceeace priveşte latura tehnică a matchului, oaspeţii şi în special antrenorul, KARAPICI, ne-a declarat că speră într'un rezultat mai mult decât onorabil, deoarece echipa sa este în formă şi mai ales linia de atac. In această privinţă, ne spune d-sa, este semnificativ matchul cu Budapesta, unde linia de atac albaneză (cu mici excepţii aceea care va evolua pe Giuleşti), a ratat numeroase ocazii, care ar fi putut mări scorul la 7 sau 8—1. Oricum, un optimism cert domneşte în rândul formaţiei albaneze şi toţi sunt de acord că matchul nu va fi terminat decât la fluerul final al arbitrului, ceeace vrea să însemne că rezultatul nu se va cunoaşte decât în ultimul minut.

Nu ne îndoim că formaţia albaneză va face o figură frumoasă, mai ales că prezintă calităţi de netăgăduit: condiţie fizică, viteză, duritate, joc simplu şi mai ales hotărâre în faţa porţii.

Desigur matchul de Duminică prezintă pe lângă ineditul său, şi un mare interes în ceeace priveşte şansele noastre în JBEC.

TRĂIASCĂ PRIETENIA POPOARELOR DEMOCRATICE IN FRUNTE CU UNIUNEA SOVIETICĂ

Societatea Naţională de Editură şi Arte Grafice „DACIA TRAIANA" Bucureşti, Strada Const. Mille Nr. 5—7—9. Telefon 3.84.30